

Kapitel 6 1919 – 1932

Den største sorg Året 1919 er skelsættende i Carolines og Johannes' liv. D. 15. august, midt i den dejligste sommer, dør deres fælles næstældste barn. Emil bliver kun 24 år, og i dødsannoncen skriver forældrene: Lang var din sygdom og længe du led Nu har du udstridt så hvil i fred 100 Emil dør af tuberkulose.¹⁰¹ Inden den alt for tidlige slutning på Emils liv bliver han i 1916 gift med tjenestepigen Bertha fra Glostrup og de får i 1917 en datter. Indtil Emil bliver for svækket, arbejder han som metalstøber på et støberi i Lyngby.¹⁰² Der er nu kun 2 børn tilbage i huset i Vridsløselille. Det er Adolf på 12 år og Johannes, der er 9 år. Resten er i arbejde og er flyttet hjemmefra eller er ude at tjene. På tidspunktet for Emils død er Caroline 49 år og Johannes 70 år. Matrikel 33a bliver opkaldt efter Emil. Emils Minde. Navnet males med sirlige bogstaver på husets side ud mod vejen. Pinsevækkelsen Emils død medfører væsentlige overvejelser hos Caroline og Johannes i forhold til livets åndelige dimension. Indtil dødsfaldet har de været helt almindelig folkekirkemedlemmer, men nu er der behov for et dybere engagement. Overvejelserne medfører, at de begge melder sig ud af folkekirken og tilslutter sig Pinsevækkelsen. 77

Kirkehistorisk set er Pinsevækkelsen en "ung" bevægelse. Det hele starter omkring år 1900. I begyndelsen er det slet ikke meningen at danne et nyt trossamfund som sådan, men modstanden fra de etablerede kirkesamfund medfører, at der efterhånden opstår selvstændige pinsekirker. I Norden er det Lewi Petrus, T.B. Barratt og Anna og Sigurd Bjørner, der er med til at tegne pinsevækkelsen.